

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/9/2023
Identifikačné číslo spisu:	1118210874
Dátum vydania rozhodnutia:	05.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1118210874.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu BeneVítac, s. r. o., so sídlom Račianska 109/a, Bratislava, IČO: 46 031 952, zastúpeného LEGAL & CORP s. r. o., so sídlom Gajova 11, Bratislava, IČO: 47 237 325, proti žalovanému FAROUK SYSTEMS Slovensko s. r. o., so sídlom Obchodná 537/68, Bratislava, IČO: 45 283 192, zastúpenému MEINL LEGAL, s. r. o., so sídlom Seberíniho 9, Bratislava, IČO: 47 234 814,

o zdržanie sa nekalosúťažného konania a o primerané zadost'učinenie, vedenom na Mestskom súde Bratislava III (predtým Okresnom súde Bratislava I) pod sp. zn. B1-27CbPv/4/2018, o návrhu žalobcu zo dňa 10. februára 2025 na opravu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. septembra 2024 sp. zn. 5Obdo/9/2023, takto

rozhodol:

Návrhu žalobcu zo dňa 10. februára 2025 na opravu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. septembra 2024 sp. zn. 5Obdo/9/2023 **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) uznesením zo dňa 3. septembra 2024 sp. zn. 5Obdo/9/2023 rozhodol o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. septembra 2022 č. k. 4CoPv/2/2021- 533 tak, že tento rozsudok zrušil a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

2. Dňa 10. februára 2025 bol najvyššiemu súdu doručený návrh na opravu chyby v uznesení zo dňa 3. septembra 2024 sp. zn. 5Obdo/9/2023, ktorá má podľa žalobcu spočívať v tom, že najvyšší súd opomenul rozhodnúť o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. Žalobca navrhol, aby mu najvyšší súd priznal trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Podporne poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „ústavný súd“) sp. zn. I. ÚS/453/2019 z 19. novembra 2019.

3. Podľa § 224 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej

len „CSP“), súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

4. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

5. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

6. Keďže z obsahu výrokovej časti uznesenia najvyššieho súdu, opravy ktorého sa žalobca domáha, vyplýva, že došlo k zrušeniu dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu a k vráteniu veci tomuto súdu na ďalšie konanie, je zrejmé, že najvyšší súd postupoval podľa vyššie citovaného § 453 ods. 3 CSP a v odôvodnení predmetného uznesenia zreteľne uviedol, že (aj) o náhrade trov dovolacieho konania rozhodne súd, ktorému bola vec vrátená na ďalšie konanie (ods. 79). Uvedené zákonné ustanovenie predstavuje osobitnú úpravu vo vzťahu k § 453 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa primerane použijú na dovolacie konanie.

7. Najvyšší súd už skôr vyslovil, že: „Podľa § 262 ods. 1 CSP, ktorý sa v zmysle § 453 ods. 1 CSP primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (príp. aj rozhodnutie prvoinštančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 CSP), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, tento súd rozhodne o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania. O nároku na náhradu trov pôvodného konania a trov dovolacieho konania bude súd rozhodovať tiež bez návrhu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2017, sp. zn. 6Cdo/105/2017).

8. Taktiež podľa doktríny, „(p)ri zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolacím súdom a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, opäť o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, a to vrátane nároku na náhradu trov dovolacieho konania. Tento nárok bude tvoriť jeden celok, a preto v takomto prípade bude odvolací súd rozhodovať jedným výrokom ...“

Z uvedeného je zrejmé že dovolací súd vo výroku svojho zrušujúceho uznesenia nerozhoduje o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, uvedie iba v odôvodnení svojho rozhodnutia odkaz na § 453 ods. 3 CSP.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1641).

9. Len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že pokiaľ žalobca vo svojej podstate žiadal predmetné uznesenie vo výroku doplniť o rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, tak toto a priori nie je možné subsumovať pod ust. § 224 CSP, týkajúce sa iného charakteru prípadných procesných pochybení v písomnom vyhotovení rozhodnutí súdov

(k tomu pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu zo 6. mája 2008, sp. zn. 4Ndob/57/2006, aktuálne aj za účinnosti CSP). Taktiež za nie primeraný v danom prípade považuje najvyšší súd poukaz žalobcu na

uznesenie ústavného súdu z 19. novembra 2019, č. k. I. ÚS 453/2019-15, keďže sa týka procesne odlišnej situácie - jeho predmetom bolo rozhodovanie krajského súdu, ktorý po vrátení veci dovolacím súdom na ďalšie konanie pri novom rozhodovaní v odvolacom konaní opomenul rozhodnúť aj o náhrade trov dovolacieho konania, čo odvolací súd sám následne napravil vydaním samostatného uznesenia, pričom ústavná sťažnosť voči tomuto postupu bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

10. Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd v danom prípade vo vzťahu k rozhodovaniu o náhrade trov dovolacieho konania postupoval v súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou (§ 453 ods. 3 CSP) ako aj doterajšou súdnou praxou a právnou doktrínou, pričom nie je daný žiadny dôvod na opravu predmetného uznesenia v zmysle návrhu žalobcu. Návrhu žalobcu preto najvyšší súd nevyhovel, tak ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

11. Keďže toto uznesenie, ktorým nebolo vyhovené návrhu žalobcu podľa § 224 CSP na opravu chyby predmetného kasačného uznesenia dovolacieho súdu, sa viaže k už skončenému dovolaciemu konaniu, pričom v rámci ďalej prebiehajúceho konania vo veci samej ide o rozhodnutie len o parciálnej procesnej otázke, najvyšší súd o náhrade trov s tým súvisiacich nerozhodol (6Cdo/105/2017).

12. Toto rozhodnutie najvyšší súd prijal hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.